

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1947

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 2433

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- Ν. Δ. 454. Περί προσθήκης δύο θέσεων ἰατρῶν Διευθυν-
τῶν εἰς τὴν δυνάμιν τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ
Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. 1
- Ν. Δ. 455. Περί κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30.4.46
«περὶ ὁργανώσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑ-
πουργείου τῶν Οἰκονομικῶν» καὶ τροποποιήσεως ἐνίων
διατάξεων αὐτοῦ. 2
- Ν. Δ. 456. Περί ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ φόρου εἰς ἕαρος τῶν
εἰσαγωγέων διὰ τὰ εἰσαχθέντα εἶδη ἀπὸ 11 Νοεμβρίου
1944 μέχρι 31 Μαρτίου 1947. 3

Διατάγματα

- Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30(8)46 Διατάγματος «περὶ
καθορισμοῦ συνδρομῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐ-
παγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καβά-
λας. 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ἐπ' ἀριθ. 454.

Περί προσθήκης δύο θέσεων ἰατρῶν Διευθυντῶν εἰς
τὴν δυνάμιν τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουρ-
γείου Ὑγιεινῆς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Α' τῆς 18 Σεπτεμβρίου
1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ
ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδοσὶν Ὑφιστάτων καὶ Νομοθετικῶν
Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀ-
ναθεωρητικῆς Βουλῆς» μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξου-
σιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

* Ἀρθρον μόνον.

1) Εἰς τὴν Ὁργανικὴν δυνάμιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Κεν-
τρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, προστίθενται
δύο (2) θέσεις ἰατρῶν Διευθυντῶν ἐπὶ ἐαθμῶ καὶ μισθῶ
Διευθυντοῦ Β' ἢ Α' τάξεως, καταρροισμένων ἀντιστοιχῶς δύο
θέσεων ἰατρῶν Ὑγεινολόγων τῶν Πολυιατρειῶν Περιφε-
ρείας Ἀθηνῶν Ἀμαρουσίου, καὶ Χαλκιδείου.

2) Τὰς θέσεις ταύτας καταλαμβάνουν διὰ προαγωγῆς ἰα-
τροὶ τμηματάρχαι τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουρ-

γείου. Οὗτοι ἐφ' ὅσον εἶναι παλαιοὶ Πολεμισταὶ ἢ τῆς ζώνης
τῶν πρόσω, πολέμου 40—41, ἢ ἔχουσι τιμηθῇ μὲ ἀριστερίαν
ἀνδρείας, κατεῖχον δὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ πρὸ τῆς 59
Συντακτικῆς Πράξεως δικαιούνται νὰ συνυπολογίσωσι τὸν
διανυθέντα τότε εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ χρόνον, τότε
διὰ τὴν ἀπόκτησιν προσόντων πρὸς περαιτέρω προαγωγὴν ὅ-
σον καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος.

3) Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ I ἐδαφίου τοῦ ἀρθρου 6
τοῦ Ν. Δ. 169(1946) «περὶ διχλαμίσσεως τῶν Ὑγεινολόγων
ἰατρῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

«Κατὰ τὴν κατὰ τῶν προσημασμένων καὶ ὁ τυχὼν διανυθεὶς
χρόνος μόνιμον ἢ ἐκτάκτον ἢ ἡμερομίσθιου πραγματικῆς ὑπε-
ρεσίας εἰς οἰανδήποτε δημοσίαν ὕγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ὡς
καὶ παρὰ τοῖς Ι.Κ.Υ.Π. (Ἰατρεῖα Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς
καὶ Προφυλάξεως) Ἀμαρουσίου, Χαλκιδείου, Χαλδάρου,
ὡς διανυθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξ ὁλοκλήρου μὲν
ἐφ' ὅσον διὰ τὸν διορισμὸν ἀπαιτεῖτο πτυχίον ὕγεινολόγου μέ-
χρι δὲ τριῶν ἐτῶν ἐφ' ὅσον διὰ τὸν διορισμὸν ἀπαιτεῖτο πτυ-
χίον ἰατρικῆς μόνον Σχολῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ.

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΛΗΜΟΣ,
Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.
ΜΠΙΡΑΚΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Δ.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑΓΜΗΣ, ΑΔ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Δ.
ΛΗΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΛΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Εν Αθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 455.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30)4)46 περὶ ὁργανώσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων αὐτοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Α' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἂφ' ἧς ἰσχύει τὸ ἀπὸ 30)4)1946 Νομοθ. Διατάγμα περὶ ὁργανώσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 142)30)4)1946 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περὶ ὁργανώσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε κειμένας διατάξεις ἀπαρτίζουσαι τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Φορολογίας Κεντρικαὶ Ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαιροῦνται ἐφεξῆς εἰς τρεῖς Γενικὰς Διευθύνσεις, ἧτοι :

- I. τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀμέσων Φόρων,
- II. τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐμμέσων Φόρων, καὶ
- III. τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίας Περιουσίας.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀμέσων Φόρων ὑπάγονται πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος : α) τῶν Διευθύνσεων : 1) Φορολογίας Προσόδων καὶ 2) Ὑπουργίου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου καὶ β) τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐμμέσων Φόρων ὑπάγονται πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος : α) τῶν Διευθύνσεων : 1) Τελωνείων καὶ 2) Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως καὶ β) τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρήσεων : 1) Τελωνείων καὶ 2) Καπνοῦ, Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως.

4. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Περιουσίας ὑπάγονται πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος : α) τῶν Διευθύνσεων : 1) Δημοσίων Κτημάτων, 2) Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων, 3) Στεγασεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ 4) Ἀπαλλοτριώσεων καὶ β) τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημοσίων Κτημάτων.

5. Ἡ Διεύθυνσις Διοικητικῆς δὲν ὑπάγεται εἰς τινὰ τῶν ὡς ἄνω Γενικῶν Διευθύνσεων, ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ.

6. Αἱ Δ. Διατάγματα, ἐκδιδόμενα προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύνανται ὡρισμένα ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ σχῆσιν ἔχοντα πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γεν.

νικῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Περιουσίας, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ὑπηρεσίαι, ν' ἀποσπασθῶσιν ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Περιουσίας.

7. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Β. Διαταγμάτων καθορίζονται : α') τίνα ἀντικείμενα ἀρμοδιότητος καὶ τίνες ὑπηρεσίαι ἀποσπῶνται ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίας Περιουσίας, β') ὅτι καταργοῦνται ὡρισμέναι ὁργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, αὐξανόμενων ἀντιστοίχως τῶν ὁργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Γενικῶν Διευθύνσεων, γ') ὅτι ἰσάριθμοι πρὸς τὰς καταργουμένας θέσεις ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ μετατάσσονται εἰς ὁμοεξάθμους θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Γενικῶν Διευθύνσεων καὶ δ') τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν μετατάξεων τούτων, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ γνωματεύει περὶ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ὁργανικὴν σύνθεσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προστίθενται δύο (2) θέσεις Γενικῶν Διευθυντῶν. Ὡσαύτως αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τῶν Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου αὐξάνονται κατὰ δύο (2).

2. Εἰς Γενικὴν Διευθυντὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Γενικῶν Διευθύνσεων προάγεται ὁ κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε κειμένας διατάξεις κεκτημένος τὰ νόμιμα προσόντα διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας.

3. Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετῶν ὡς Γενικὸς Διευθυντῆς Φορολογίας καταλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν δύναμιν τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ οἰασδήποτε διοικητικῆς πράξεως μίαν τῶν θέσεων τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Γενικῶν Διευθύνσεων τοποθετεῖται. Ἐκ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν μία ἢ πλείονες τῶν θέσεων τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Γενικῶν Διευθύνσεων εἶναι κεναί, ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνατίθηνται καθήκοντα Γενικοῦ Διευθυντοῦ εἰς Συμβούλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διατελέσαντας Γενικοὺς Διευθυντὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, οἵτινες διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποσπῶνται προσωρινῶς ἐκ τῆς ὁργανικῆς αὐτῶν θέσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον συντελεῖται καὶ ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποσπάσεως τούτων. Οἱ οὕτως ἀποσπώμενοι κέκτηνται, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεως τῶν πάντων τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν, ἐξομοιούμενοι κατὰ πάντα πρὸς τοὺς κατέχοντας ὁργανικὴν θέσιν Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

5. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποσπώμενοι Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δικαιούνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποσπάσεως τῶν τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῆς ὁργανικῆς αὐτῶν θέσεως, εἰς ἃς νοεῖται περιλαμβανομένη καὶ ἡ κατὰ τοὺς Ἀναγκ. Νόμους 1091 καὶ 1172 τοῦ 1946 συγκαταβαλλομένη μετὰ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν ἀμοιβὴ λόγῳ ὑπερωριῶν.

6. Οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τοποθετοῦνται εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Γενικὰς Διευθύνσεις δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

7. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἐκάστης τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Γενικῶν Διευθύνσεων, ἐλλείποντα, ἀπόντα, ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῦ εἰς τῶν Διευθυντῶν τῆς οἰκείας Γενικῆς Διευθύνσεως, ὁρίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Ἐκαστος τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν κέκτηται ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τοῦ πάντα τὰ κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε κειμένης διατάξεις καθήκοντα καὶ δικαιοῦματα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας.

9. Εἰς ἃς περιπτώσεις ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὁρίζεται συμμετοχὴ εἰς Διοικητικὰ Δικαστήρια, Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας, συμμετέχει ἐφεξῆς τούτων ὁ ἀρμόδιος, ὡς ἐκ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου Συμβουλίου κλπ. Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Γενικῶν Διευθύνσεων ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς, προκειμένου δὲ περὶ Συμβουλίων κλπ. γενικῆς φύσεως ἢ μικτῆς ἢ ἀμφισβητουμένης ἀρμοδιότητος, ὁ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζομενος Γενικὸς Διευθυντὴς ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς τούτου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται, ὥπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνατίθονται καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε εἰς μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἴτε εἰς τινὰ τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Γενικῶν Διευθύνσεων εἴτε τέλος εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Ἱερακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀνάθεσις καθηκόντων Γενικοῦ Γραμματέως δύναται νὰ γίνῃ εἴτε κατ' ἀπόσπασιν τοῦ, εἰς δὴ ἀνατίθενται ταῦτα, ἐκ τῆς ὁργανικῆς αὐτοῦ θέσεως εἴτε παραλλήλως πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς ὁργανικῆς του θέσεως, καθοριζομένου τούτου διὰ τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀσκῶν καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως δικαιούται νὰ ἐπιλέξηται εἴτε τὰς ἀποδοχὰς Γενικοῦ Γραμματέως εἴτε τὰς ἀποδοχὰς τῆς ὁργανικῆς αὐτοῦ θέσεως, ὡς τοιούτων νοουμένων, προκειμένου περὶ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 2 καθοριζομένων. Ἐν περιπτώσει ἀποσπάσεως τούτου ἐκ τῶν κυρίων αὐτοῦ καθηκόντων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὁρίζεται, ὅτι ἐξακολουθεῖ μετέχων οὗτος εἴτε πάντων εἴτε ὁρισμένων μόνον τῶν Συμβουλίων ἢ Ἐπιτροπῶν, δὴ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μετέχει ὡς ἐκ τῆς κατεχομένης ὑπ' αὐτοῦ ὁργανικῆς θέσεως.

4. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀποσπῶνται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν δύο τὸ πολὺ Σύμβουλοι ἢ Πάρεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος. Τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεως τούτων καθήκοντα, ἀρμοδιότητες καὶ δικαιώματα αὐτῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

5. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποσπώμενους, ὡς καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς Γενικοὺς Διευθυντὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παρέχωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐξῆς κινήσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, καθοριζόμενα δι' ὁμοίων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ «Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν» μετονομάζεται ἐφεξῆς εἰς «Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν», ἀποτελεῖται δὲ :

α') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν,

β') ἐκ τῶν τριῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Γενικῶν Διευθύνσεων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν,

γ') ἐξ ἐνὸς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους καὶ

δ') Ἐξ ἐνὸς Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐξαιρέσει τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων.

2. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς προηγούμενης παραγράφου μέλη τοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται καθ' ἕνα οἰκονομικὸν ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν κατεχόντων οἱ αὐτοὶ καὶ τὰ τακτικὰ μέλη ὁργανικῆς θέσεως προσώπων.

3. Τοῦ Συμβουλίου μετέχουσιν ὡς πρόσθετα μετὰ ψήφου μέλη α') προκειμένου περὶ τῆς κρίσεως ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διοικητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, β') προκειμένου εἰδικῶς περὶ πληρώσεως θέσεων Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ περὶ τῆς κρίσεως ἐν γένει Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν 1) ὁ αὐτὸς ὡς ἄνω Διευθυντὴς Διοικητικοῦ καὶ 2) ὁ οἰκείος Γενικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ γ') προκειμένου περὶ τῆς κρίσεως περιφερειακῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 1) ὁ Διευθυντὴς τῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ προσωπικὸν τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ κλάδου, Διευθύνσεως καὶ 2) ὁ οἰκείος Γενικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς.

4. Οἱ νόμιμοι ἐν τῇ οἰκείᾳ Διευθύνσει ἢ Γενικῇ Ἐπιθεωρήσει ἀναπληρωταὶ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον προσθέτων μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀναπληροῦσι τούτους καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τόσον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν ὅσον καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πρόσθετα μέλη μετέχουσι τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ ἄλλην ἰδιότητα, ἢτοι ὡς ἀναπληρωταὶ Γενικῶν Διευθυντῶν ἢ ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου.

5. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐλλείποντος δ' ἀπόντος ἢ κωλυομένου τούτου, εἰς τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν, ὁρίζομενος καθ' ἕνα οἰκονομικὸν ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δι' ἧς ὁρίζεται καὶ δεύτερος Γεν. Δ) τῆς δευτέρας προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου ἐν περιπτώσει συγχρόνου ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ ὁρισμένου ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ προεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

6. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πάντε τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, τακτικῶν ἢ προσθέτων ἢ ἀναπληρωτῶν τούτων, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψησίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηρίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος.

7. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ εἰρηγητῶν καὶ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου καὶ περὶ ἀμειβῆς τούτων, ὡς καὶ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, κείμενα διατάξεις.

"Αρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, υποβλήθηται δὲ τοῦτο πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Η. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΛ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΝΙΚ. ΜΗΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΛΙΑΙΔΑΝΟΣ, ΑΜ ΠΡ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1946.

● ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΠΑΝ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

"Αρθρον δεύτερον.

§ 1. Αἱ παραγρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τροποποιεῦνται ὡς ἀκολούθως :

α2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γεν. Διευθύνσεως Ἀρέσων Φόρων ὑπάγονται πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διευθύνσεων : 1) Φορολογίας Προσόδων, 2) Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου καὶ 3) Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἑμμέσων Φόρων ὑπάγονται πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διευθύνσεων : 1) Τελωνείων, 2) Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως, 3) Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Τελωνείων καὶ 4) Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Καπνοῦ, Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως.

4. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίας Περιουσίας ὑπάγονται α) πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διευθύνσεων : 1) Δημοσίων Κτημάτων, 2) Ἑθνικῶν Κληροδοτημάτων, 3) Στεγάζσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, 4) Ἀπαλλοτριώσεων καὶ 5) Τεχνικῆς καὶ β) τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κτημάτων».

§ 2. Ἡ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. φράσις «εἰς τῶν Διευθυντῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «εἰς τῶν Διευθυντῶν ἢ Γενικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν».

§ 3. Αἱ παραγράφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΗΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1947.

● ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(8)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ. 0. 456.

Περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπασι φόρου εἰς βάρος τῶν εἰσαγωγῶν διὰ τὰ εἰσαχθέντα εἶδη ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι 31 Μαρτίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Α' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἑκδόσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς μετ' ἀποφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

1. Εἰς βάρος παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἐνεργήσαντος ἀπὸ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1944 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1947 εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, εἰδῶν πάσης φύσεως, ἐπιβάλλεται φόρος 40 ο)ο ἐπὶ τοῦ φορολογητέου καθαροῦ κέρδους ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων.

2. Ὡς κέρδος λογίζεται ἡ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβληθεῖσα προσαύξησις τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ εἴδους, διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν τιμῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, μειωμένη κατὰ τὴν καταβληθεῖσαν εἰσφοράν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, τὴν μὴ ἐπιβληθεῖσαν ἐν τῷ Τελωνείῳ, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εἴδους ἀλλὰ κατὰ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ. Διὰ τὰ εἶδη τὰ εἰσαχθέντα ἀτελῶς, κατὰ τὸ δεσμολόγιον, ὡς καὶ τὰ εἶδη τὰ δεσμολογηθέντα κατ' ἐκτίμησιν ἢ προσαυξήσεις, διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν τιμῶν καθορίζεται, αἰτήσει τοῦ ὑποχρέου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, δι' ἧς ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ, ἀκολουθησένης τῆς διαδικασίας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1947 Β. Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγόμενων εἰδῶν πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν».

Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον κέρδους ἐκπίπτει ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ 25 ο)ο αὐτοῦ πρὸς ἀλόγιστον τῶν

δαπανών διαθέσεως τοῦ εἴδους.

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ φορολογητέου καθαροῦ κέρδους ἐκπίπτειται, μὴ υποκείμενον εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ποσὸν κερδῶν δραχμῶν 3.000.000 δι' ἑκάστον ὑπόχρεον δι' ὅλην τὴν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 μέχρι 31 Μαρτίου 1947 χρονικὴν περίοδον.

Ἄρθρον 2.

1. Ὑπόχρεα πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσκαθέντων εἰδῶν εἶναι καὶ ἐνεργήσαντα τὴν εἰσκαγωγὴν φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα. Ἐπὶ ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτεορρυθμῶν ἑταιρειῶν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου εἶναι ὑπόχρεοι ἀλληλεγγύως αἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι. Ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ὑπόχρεα εἶναι τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις πρόσωπα μεθ' ὧν τυγχάνουσιν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι αἱ ἐν Ἑλλάδι διευθύνται, ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες αὐτῶν.

2. Ὁ εἰσκαγωγεὺς ὁ γενόμενος κύριος φορτωτικῶν ἐγγράφων κατόπιν μεταβιβάσεως τῶν διὰ πωλήσεως παρ' ἄλλου ἔχει ἰδίαν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν φόρου ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ κέρδους ἐκ τῶν οὕτω ἀγορασθέντων καὶ εἰσκαθέντων εἰδῶν, ὁ δὲ μεταβιβάσας τὰ φορτωτικὰ ἐγγράφα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκδοσθέντος τὸ τιμολόγιον ἔχει ἰδίαν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν δύο τρίτων τοῦ κέρδους ἐκ τῶν αὐτῶν εἰδῶν. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως τοῦ τιμολογίου εἰς διαταγὴν ὑπόχρεως διὰ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν δύο τρίτων τοῦ κέρδους ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων τυγχάνει ἐκεῖνος ὅστις ἐπέβαλε τὴν ἀξίαν ἢ ἤνοιξε τὴν πίστωσιν καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοῦτο ὑπόχρεως τυγχάνει ἐκεῖνος ὑπὲρ οὗ τὸ πρῶτον μετεβιβάσθησαν δι' ὀπισθογραφήσεως τὰ φορτωτικὰ ἐγγράφα.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως διὰ πωλήσεως εἰδῶν ἐν ἀποταμιεύσει.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ εἰσκαγωγὴ ἐγένετο ἐπ' ὀνόματι προσώπου ἀσχοῦντος ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ παραγγελιοδόχου οἰκῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποδεδειγμένως δὲ διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ὑπόχρεωσιν ὑποβολῆς δηλώσεως ἔχει ὁ ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος ἢ ὁ παραγγελιοδόχος καὶ ἐκεῖνος διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ εἰσκαγωγὴ. Ὁ Οἶκον. Ἐφορος ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐκ μέρους τοῦ ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου βεβαιώσεως ὅτι ὑπεβλήθη δῆλωσις ἐκ μέρους τοῦ τρίτου διὰ τὰ εἶδη ταῦτα ὑποχρεοῦται ὡς προβῇ εἰς ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν φόρου εἰς βάρος τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου.

Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως ὅτι ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ τρίτου γενομένη βεβαίωσις τοῦ φόρου κατέστη ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος ὁ Οἶκον. Ἐφορος προβαίνει εἰς ἐκπτώσιν τοῦ ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν φόρου τοῦ ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Δημόσιον δὲν ἱκανοποιεῖται ἐκ τοῦ ὑποχρέου τρίτου δικαιούται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, ὅστις ὅμως καταβάλλων ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὑποχρέου.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ εἰσκαγωγὴ ἐγένετο ὑπὸ ἑνώσεως εἰσκαγωγέων ἢ συνεταιρισμοῦ ἐμπόρων, βιομηχάνων καὶ ἐν γένει ἐπιτηδευματιῶν, ὑπόχρεα πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου τυγχάνουσι τὰ μέλη αὐτῶν διὰ τὸ ποσὸν τῶν εἰδῶν ἅπαντα τούτων ἔλαβεν ἢ διὰ τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὴν ἑνωσιν ἢ τὸν συνεταιρισμὸν, ἐφ' ὅσον τὰ εἰσκαθέντα εἶδη ἐπωλήθησαν εἰς τρίτους ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἐνώσεως ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου: α) αἱ ἀτελῶς εἰσκαγόμεναι ἀποσκευαὶ πῶν ἐπιβατῶν β) τὰ διὰ τὴν ἑκδόσιν χαρτονομίσματος εἰσκαθέντα εἶδη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος γ) τὰ εἰσκαθέντα εἶδη ὑπὸ τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου δ) τὰ εἰσκαθέντα εἶδη παρὰ προσώπων φυσικῶν ἢ νομικῶν

συνδεδεμένων μετὰ τοῦ Κράτους διὰ συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1944, δι' ὧν παρέχεται ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων δασμολογικὴ ἀτέλεια ε) τὰ ἀποσταλέντα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς δέματα πρὸς οἰκογενείας ἢ άτομα, δι' ἃ παρεσχέθη δασμολογικὴ ἀτέλεια ὡς καὶ ἐκεῖνα δι' ἃ συμφύτως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. Τ. 2260 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένετο περιορισμὸς τῶν εἰσκαγωγικῶν δασμῶν καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ 50ο/ο στ) τὰ εἰσκαθέντα εἶδη τὰ πρόσρρόμενα ἐκ λευῶν πολέμου ἢ ἀνελεύσεως ναυαγίων ζ) τὰ εἰσκαθέντα εἶδη παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων ἡλεκτροφωτισμοῦ, φωταερίου, ὑδάτων, σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων, ἐφ' ὅσον ἐχρησιμοποίηθησαν ὑπ' αὐτῶν η) τὰ εἰσκαθέντα μηχανήματα ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα τὰ χρησιμοποιοῦντα ὑπὸ τοῦ εἰσκαγωγέως τῶν πρὸς βελτίωσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐγκαταστάσεων του, καὶ θ) τὸ σιγαρόχαρτον καὶ τὰ καπνομήχαιρα τὰ εἰσκαθέντα ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανιῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀπαλλάσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ παρόντος νόμου τὰ θρησκευτικὰ, ἐθνοφυλῆ, κοινωνικὰ, εκπαιδευτικὰ, φιλανθρωπικὰ ἢ ἄλλα εὐαγῆ ἱδρύματα καὶ τὰ νοσοκομεῖα, πλὴν τῶν ἰδιωτικῶν κλινικῶν, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καὶ ἄλλοι ὀργανισμοὶ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν περίθαλψιν τοῦ πληθυσμοῦ καθὼς καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ ἀγορῶν, κτηνότροφων, συντοξιστῶν καὶ μισθωτῶν, διὰ τὰ εἶδη τὰ εἰσκαγόμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ μέλη των.

Ἄρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ὁ φόρος τοῦ παρόντος Νόμου νὰ μειοῦται μέχρι 50 ο/ο αὐτοῦ προκείμενου περὶ ὑποχρέων τῶν περιφερειῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Θεσσαλίας καὶ τῆς νήσου Κερκύρας. Ἡ μείωσις δύναται νὰ παρέχεται καὶ μερικῶς δι' ὀρισμένας περιοχάς.

2. Τὸ ποσὸν τοῦ καθαροῦ κέρδους μειοῦται α) μέχρι 100 ο/ο αὐτοῦ ἐὰν καὶ καθ' ὃ μέρος τὰ ἐκ τῶν εἰσκαγῶν κέρδη ἐφορολογήθησαν ἀποδεδειγμένως κατὰ τὸ Ν. Διατάγμα 53/1946 περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος, β) μέχρι 100 ο/ο τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐκ τοῦ τμήματος τῶν εἰσκαθέντων εἰδῶν, ὅπερ ἀποδεδειγμένως μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδράσθη ἢ κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾆς ἢ ἄλλου τυχαίου ζημιώοντος γεγονότος, ἐφ' ὅσον πὲν δικαιούται διὰ τὸ ἀπολεσθὲν εἶδος ἀσφαλιστικῆς ἢ ἄλλης οἰκιστικῆς ἀποζημιώσεως. Ἐν περιπτώσει παροχῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὑπάρξεως ὠφελείας ἐνεργεῖται ἀνάλογος περιορισμὸς τῆς μείωσεως, γ) μέχρι 100 ο/ο τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ τμήματος τῶν εἰδῶν τῶν εἰσκαθέντων, ὅπερ ἀποδεδειγμένως ἐδεσμεύθη καὶ ἐπωλήθη διὰ διατακτικῶν, κατεσχέθη ἢ ἐπειράθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ἢ ἐπωλήθη πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον διαπιστῶται πλήρως ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης δεσμεύσεως, κατεσχέσεως, ἐπιτάξεως ἢ πωλήσεως δὲν προέκυψαν ὠφελήματα ὑπὲρ τοῦ ὑποχρέου. Ἐν ἡ περιπτώσει προέκυψαν ὠφελήματα τὸ ποσοστὸν τῆς μείωσεως περιορίζεται ἀναλόγως καὶ δ) μέχρι 30 ο/ο ἐφ' ὅσον ἡ εἰσκαγωγὴ ἐγένετο δι' ἰδιωτικῶν ἀνταλλακῶν, καταβληθέντος ἐξισχυρισμοῦ βάρους εἰς ἐξισχυρισμῶν.

3. Οἱ ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Νόμου οἱ ἀσχολούμενοι ἀποκλειστικῶς μὲ εἰσκαγωγικὸν ἐμπόριον οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἐγγράφει εἰς τὰ ἐπίσημα ἐμπορικὰ βιβλία των ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰσκαθέντα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἶδη μὲ τὸ ἀληθὲς κόστος των καθὼς καὶ ὅλας τὰς πωλήσεις τῶν εἰδῶν τούτων μὲ τὸ ἀληθὲς ἀντίστοιχον πωλητικὸν των δικαιούται μείωσεως τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Νόμου, κατὰ τὸ ποστὸν τοιοῦτον ὥστε τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον φόρου νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς 40 ο/ο ἐπὶ τῆς διαγραφῆς, μετὰ τοῦ κόστους καὶ τοῦ ἀντιτίμου πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων, μειωμένης κατὰ τὰς πρᾶγματικὰς δαπάνας διαθέσεως των, ὡς τὰ

στοιχεία ταῦτα ἐκ τῶν βιβλίων προκύπτουσι. Διὰ τὸ ἀπομείνον κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1947 ἀπώλητον τμήμα τῶν εἰδῶν τούτων λαμβάνεται ὡς τιμὴ πωλήσεως τῶν ἡ τελευταίως πραγματοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ υποχρέου τοιαύτη ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου 1947, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει τοιαύτη λαμβάνεται ἡ κατὰ τὸν Μάρτιον 1947 ἐν τῇ ἡμεδαπῇ σημειωθείσα τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ εἶδους.

Προκειμένου περὶ υποχρέων ἐνεργησάντων παραλλήλως πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἑτέρας ἐργασίας τηρούντων δὲ εἰδικρινῇ βιβλία καὶ στοιχεῖα δι' ἀπάσης τὰς ἐργασίας τῶν, ἡ μείωσις τῆς παρούσης παραγράφου ὀρίζεται εἰς ποσὸν τοιοῦτον ὥστε τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον εἶναι νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς τὰ 10 οὐο τῶν τριῶν τετάρτων τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἀντίτιμου πωλήσεως καὶ τοῦ κόστους τῶν εἰδῶν τούτων.

Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον υποχρέων οἵτινες ἀσκούσι βιομηχανικὴν ἢ βιοτεχνικὴν ἐπιχείρησιν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν βιβλίων τῶν δὲν δύναται νὰ προκύψῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν λόγω πωλήσεως τῶν μετὰ προηγουμένην βιομηχανοποιήσιν τῶν, ὡς τιμὴ πωλήσεως τῶν λαμβάνεται ἡ τιμὴ τῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ὡς πρώτων ὑλῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατὰ τὸν μῆνα τῆς βιομηχανοποιήσεως τῶν. Διὰ τὸ ἀπώλητον τμήμα τῶν πρώτων ὑλῶν κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1947 ὡς τιμὴ πωλήσεως λαμβάνεται ἡ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατὰ τὸν Μάρτιον 1947.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ υποκαίμενοι εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος Νόμου ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον δῆλωσιν, ἡ ὁποία δέον ἀπαραιτήτως νὰ περιλαμβάνῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ υποχρέου, τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του, τὴν ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ εἶδος καὶ τὴν προέλευσιν τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν, τὸν προμηθεύσαντα ταῦτα οἶκον τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ τιμολογίου, τὴν ἀξίαν τοῦ εἶδους τὴν ληφθεῖσαν ὑπ' ὧσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τοὺς δασμοὺς, φόρους, τέλη, εἰσφορὰς ἄλλ. τοὺς καταβληθέντας κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν τιμολογιακὴν ἀξίαν τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν μετὰ διὰκρισιν αὐτῶν εἰς τρεῖς περιόδους ἥτοι α') ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1944 μέχρι 31ης Μαρτίου 1945, β') ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1945 μέχρι 31ης Μαρτίου 1946 καὶ γ') ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1946 μέχρι 31ης Μαρτίου 1947, ἐν ἐκάστη τῶν ὁποίων θ' ἀναγράφονται αἱ κατὰ τὴν διάρκειάν της πραγματοποιηθεῖσαι εἰσαγωγαί.

Ὡσαύτως δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ υποχρέου ποσὸν μειώσεως διὰ τοὺς λόγους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τὸ μετ' ἐκπτώσιν τῶν μειώσεων ἀπομένον ποσὸν τοῦ κέρδους.

2. Ἡ δῆλωσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν δὲν βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ Ταμείου ἢ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς ὅκτων (8) ἴσας μηνιαίας δόσεις τῶν ὑπολοίπων ἢ πρώτη συν τῇ δῆλωσει, ἐκάστη δὲ τῶν ὑπολοίπων, ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἐπομένων μηνῶν.

Ἐν περιπτώσει καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ φόρου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς δῆλώσεως, ὁ ὑπόχρεος δικαιούται μειώσεως τοῦ φόρου κατὰ 6 οὐο.

4. Ἀρμόδιος διὰ τὸν φόρον εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος τῆς ἑδρας ἢ τοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κέντρου τῶν ἐργασιῶν τοῦ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀσκήσεως ἐπιχειρήσεως, ἀρμόδιος τυγχάνει ὁ Οἶκ. Ἐφόρος τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς.

Ἐὰν ἐπελήφθῃ τῆς ὑποθέσεως Οἰκονομικὸς Ἐφόρος κατὰ τόπον ἢ κατ' ὕλην ἀναρμόδιος, οὐδεμία ἐκ τούτου ἐπάγεται ἀκυρότης τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παραπέμπηται ἡ ἀρμοδιότης εἰς ἕτερον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον καὶ νὰ ὀρίζεται εἰς Ἐφόρος ἀρμόδιος εἰς

τὰς πόλεις ἐνθα ὑπάρχουσι πλείονες Ἐφοροὶ ἢ εἰς Ἐφορος διὰ τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ περίχωρα.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος παραλαμβάνων τὰς ἐπιδιδόμενας δηλώσεις ὑποχρεούται νὰ προβῇ εἰς ἀμέσων ἐλεγγόντων πρὸς ἐπαλήθευσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Ὁμοίως ἐνεργεῖ ἐλεγγὸν πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν μηδὺλως δηλωσάντων.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κέρδους ἐκ τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν καὶ ἡ μείωσις τοῦ κέρδους, διὰ τε τοὺς ὑποβαλόντας δῆλωσιν καθὼς καὶ διὰ τοὺς παραλείψαντας τὴν ἐπίδοσιν τυχῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 53]1946, κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς προβλεπομένην διαδικασίαν.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ συνιστῶνται ἰδίαι Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Νόμου μετὰ σύνθεσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ν. Διατάγματος 53]1946 κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συγκροτούμεναι.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεούται νὰ προσκαλῇ τοὺς ὑποχρέους ὅπως ἀναπτύξωσιν ἐνώπιόν της προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ὑπ' ὧσιν τῆς τιθεμένης στοιχείων ὑπὸ τε τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ φορολογουμένου καθορίζει τὸ ποσὸν τῶν κερδῶν ἐκ τῶν εἰσυχθέντων εἰδῶν, τὸ ποσὸν τῆς μειώσεως τοῦ κέρδους καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τῆς ἐπιβλητέας προσυζήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ἀνακριβείας ἢ παραλείψεως τῆς δῆλώσεως.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν ᾗθελον περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῆς Ἐπιτροπῆς στοιχεῖα ἅτινα δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὧσιν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως της, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, διὰ νέας ἀποφάσεως αὐτῆς, νὰ προσδιορίσῃ εἰς βᾶρος τοῦ υποχρέου καὶ τὸ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων προκύπτον ποσὸν τῶν κερδῶν.

6. Διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐφ' ὅσον διὰ τῆς δῆλώσεως ἢ διὰ τοῦ ὑπομνήματος προβάλλεται λόγος μειώσεως τοῦ φόρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου, ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ γραμματίου παρακαταθήκης δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) διὰ δικαστικᾶς δαπάνης.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούται ὁ ὑπόχρεος νὰ ἐγγερίτῃ ἐπὶ ἀποδείξει ἢ νὰ ἐπιδώσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον ἐνστάσιν.

Ὁ ἐνστάμενος φέρει τὸ βᾶρος τῆς ἀποδείξεως τοῦ περιεχομένου τῆς ἐνστάσεως.

Ἐπίσης ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούται καὶ πᾶς τρίτος εἰς ἐνστάσιν, κοινοποιουμένην διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸν ὑπόχρεον, ἀλλὰ μόνον πρὸς καθορισμὸν μείζονος φόρου. Δικαιώμα ἐνστάσεως κέκτηται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος, ἐφ' ὅσον αὐτὸς ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθεὶς ἐφοριακὸς ὑπάλληλος ἐμειώψῃ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ ἐνστάμενος Οἰκονομικὸς Ἐφόρος ἢ ὁ τρίτος φέρει τὸ βᾶρος τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐνστάσεώς του.

2. Ἡ ἐνστάσις δὲν ἀναστέλλει τὴν εἰσπραξίν τοῦ βεβαιωθέντος φόρου, ἡ δὲ συζήτησις αὐτῆς εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως της δὲν προσχυθῇ α') διπλότυπον καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθέντος φόρου καὶ β') γραμματίον παρακαταθήκης δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας. Διὰ τὴν ἐνστάσιν τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ τρίτου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ γραμματίου παρακαταθήκης, οὔτε διπλοτύπου καταβολῆς τοῦ φόρου.

3. Ἡ ἐνστάσις ἐκδικάζεται ὑπὸ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 53]1946 καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιόν της προβλεπομένην διαδικασίαν.

Αι διατάξεις τῆς παραγράφου 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 6 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου καταλογίζεται αὐτῷ προσαύξησις ὀριζομένη εἰς 50 ο) τοῦ ἐπὶ τοῦ δηλουμένου ποσοῦ τοῦ φόρου δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως.

Ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις 50 ο) τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως ἀδικήτως ἀν τοῦτο ὠφείλετο εἰς δόλον, ἀμέλειαν κλπ. Δὲν καταβάλλεται προσαύξησις λόγω ἀνακριθείας, ἐφ' ὅσον αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς διαφοράς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς μειώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς μειώσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς μειώσεως τῆς ζητηθείσης ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου διὰ τῆς δηλώσεώς του δὲν ὑπερβαίνει τὸ 25 ο) τοῦ τελευταίου τοῦτου ποσοῦ.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως καταλογίζεται προσαύξησις 100 ο) τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς παραλείψεως τῆς δηλώσεως θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεως. Ὡς παράλειψις δηλώσεως λογίζεται καὶ ὅταν ἐπὶ πλειόνων τῆς μίαις εἰσαγωγῶν δὲν περιελήφθῃ εἰς τὴν ἐπιδοθεῖσαν δήλωσιν μία ἢ πλείονες τοῦτων.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προβαίνει εἰς ἀρχικὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προβαίνει εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν διὰ τοὺς ἀνακριθῶς δηλώσαντας ὑποχρέους καὶ εἰς ἀρχικὴν βεβαίωσιν διὰ τοὺς παραλείποντας νὰ δηλώσωσιν ἢ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προβαίνει εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν ἢ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφὴν τοῦ τυγλὸν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος φόρου.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τοῦ φόρου καὶ τῆς προσαυξήσεως λόγω ἐκπροθέσμου, ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως τῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος προθεσμίας, ὁ ὑπόχρεως καταλογίζεται μὲ προσαύξησιν ὑπερμερείας 50 ο) ἐπ' αὐτῶν δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, λογιζομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως μεθεπομένου τῆς βεβαιώσεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ο) τοῦ φόρου.

Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπόμεναι ποιναὶ τῆς ὑπερμερείας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον φόρον.

4. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ὑπόχρεως ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, ὅστις βαρύνει τὸν ἀποβιώσαντα διὰ τὰ εἰσαχθέντα ὑπ' αὐτοῦ εἶδη, ὑπόχρεοι συμμέτρως εἶναι οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἢ ὁ κηδεμὼν τῆς κληρονομίας.

5. Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τελευσῶν κατὰ τὴν 1 Ἰουνίου 1947 ὑπὸ ἐκκαθάρισιν, εὐθύνεται διὰ τὸν φόρον τοῦ παρόντος Νόμου ἡ ἔταιρεία μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν. Ὡς τοιαύτη ἐταιρικὴ περιουσία νοεῖται ἡ ἀπομένουσα μετ' ἀφαιρέσεων τῶν μέχρι τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν ἐτέθη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν δεδουλευμένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς. Διὰ τὰς ἐκ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεώσεις τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἐταιρείας εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως καὶ οἱ ἐκκαθαρισταί.

Ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τιθεμένων ἐφεξῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν, οἱ διευθύνται καὶ διαχειρίζονται αὐτῶν ὡς καὶ οἱ ἐκκαθαρισταὶ εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλόμενου ὑπὸ τῆς ἐταιρείας φόρου.

Ἐπὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἐταιρειῶν πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἡ εἰς τὴν συγχωνεύθη αὕτη ἐταιρεία εὐθύνεται διὰ τὸν ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς συγχωνευθείσης φέρων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον φόρου παραγράφεται τὴν 31 Μαρτίου 1949.

2. Ἀπαντα τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδόμενα ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθῇσονται :

α') Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐλέγχου τῶν δηλούντων, τῶν ἀνακριθῶς δηλούντων καὶ τῶν παραλειπόντων νὰ ἐπιδώσωσι δήλωσιν ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς βεβαίωσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, β') τὰ τῶν καταβλητέων ἐξόδων κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς ἀσχοληθησομένους μὲ τὸν ἔλεγχον, τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου ὑπαλλήλους, γ') τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους, δ') τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Προέδρου τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τὰ τοῦ τρόπου πληρωμῆς ταύτης εἰς τοὺς δικαιούχους, ε') ἐν γένει πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται : α') νὰ παραταθῇ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος προθεσμία τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως τοῦ φόρου, β') νὰ αὐξομειωθῇ τὸ ποσὸν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος διὰ τὰς δικαστικὰς δαπάνας καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀποφάσειν ποσὸν φόρου διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῶν ἐνστάσεων.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, καταλογιζομένης εἰς τὰ ἐξόδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

6. Αἱ δημόσιαι ἐν γένει Ἀρχαί, ὡς καὶ πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὑποχρεοῦνται ὅπως, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀποστείλωσι πρὸς αὐτόν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, τὰ ὅτιοινα τὰ ὅποια διαθέτουσι περὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου προσώπων. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς δικαιούται ὅπως προβαίνει εἰς ἔλεγχον τῶν βιβλίων παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου καὶ τῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου. Κατὰ τῶν παραβατῶν ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων προβλεπόμεναι ποιναὶ αἱ δὲ δι' αὐτῆς προβλεπόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ διακοσισπλασιάζονται.

Αἱ φορολογικαὶ καὶ Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὅτινα ἔχει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1945)46, 1946)47 καὶ 1947)48 ἐκπίπτειται μόνον ἀφορολόγητον ποσὸν ἴσον πρὸς δύο καὶ ἡμισυ φορὰς τοῦ τελικῶς καταλογισθέντος φόρου τοῦ παρόντος Νόμου, τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐὰν τὸ ἀφορολόγητον ποσὸν τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐξεπέσθῃ πλήρως ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον Δ' κατηγορίας τῶν οἰκον. ἐτῶν 1945-46, 1946-47

καὶ 1947-48, λόγω ἀνεπαρκείας τῶν κερδῶν τῶν ἐτῶν τούτων, δικαιούνται αἱ ἐπιχειρήσεις, ὅπως ἐκπέσωσι τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον τοῦ ἀφρολογήτου ποσοῦ ἐκ τῶν κερδῶν των τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον Δ' κατηγορίας τοῦ οἴκον. ἔτους 1948-49 καὶ ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἐκ τῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1949-50.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1945)46, 1946)47 καὶ 1947)48 τῶν ὑποχρέων τοῦ παρόντος, λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσσδος ἴση πρὸς δύο καὶ ἡμισυ φορὰς τοῦ τελικῶς καταλογισθέντος φόρου τοῦ παρόντος Νόμου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΔ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ, Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30)8)46 Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ συνδρομῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καβάλας».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 2429)40 «περὶ Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων» καὶ τοῦ Α. Ν. 981)46 «περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς ἀρμοδιότητος ἐπὶ τῶν Βιοτεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καβάλας καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τροποποιούντες τὸ ἀπὸ 30ῆς Αὐγούστου 1946 Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ συνδρομῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καβάλας» καθορίζομεν τὰ δικαιώματα ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν, ἀντιγράφων καὶ ἐπικυρώσεως ὑπογραφῶν εἰς Δραχμὰς 5.000.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ